

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อรักเพียงลูกๆ เท่านั้น เป็นไปเพื่อการเปลี่ยนแปลงตัวลูกเองโดยลำพังเท่านั้นที่พ่อให้ สรีรมัทแก่ลูก ทำตาม คำแนะนำของพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอและทำให้ตนเองบริสุทธิ์
- คำถาม:** เมื่อไรและโดยวิธีการใดที่ความสงบจะถูกก่อตั้งขึ้นมาในโลก?
- คำตอบ:** ลูกรู้ว่าหลังจากสงครามมหาการตะนั้นที่ที่มีความสงบในโลก อย่างไรก็ตาม ลูกต้องเตรียมตนเองเพื่อ สิ่งนั้นล่วงหน้า ทำความเพียรพยายามที่จะทำให้สภาพของลูกอยู่เหนือบ่วงกรรม ไตร่ตรองความรู้ของตน เริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลกนี้และกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ด้วยการจดจำพ่อ เพียงเท่านั้นที่ โลกนี้จะได้รับการเปลี่ยนแปลง
- เพลง:** มนุษย์ของวันนี้อยู่ในความมืด...

โอมชานติ เพลงนี้ได้ร้องไว้ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาร้องเพลงว่าพวกเขาอยู่ในความมืดและร้องขอที่จะ ได้รับดวงตาที่สามของความรู้ พวกเขาขอความรู้จากมหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่เช่นนั้นก็จะมีความไม่รู้ มีคำกล่าวไว้ว่า: “ในยุคเหล็กทุกคนคือกุ่มก้นที่กำลังหลับใหลในการหลับใหลของความไม่รู้” พ่อพูดว่า: ความรู้นั้นง่ายดายอย่างมาก พวกเขา ศึกษาพระเวทย์และคัมภีร์ศาสนา ฯลฯ อย่างมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาทำหัตถโยคะและมีกูรู ฯลฯ เวลานี้ กูรูเหล่านั้นทั้งหมดต้องสละละทิ้งเพราะว่าพวกเขาไม่สามารถสอนราชาโยคะ เพียงพ่อเท่านั้นที่ให้อาณาจักร แก่ลูก มนุษย์ไม่สามารถให้อาณาจักรแก่มนุษย์ อย่างไรก็ตาม เป็นด้วยสิ่งนี้ที่ชั้นยาสซีพูดว่าความสุขเป็นเหมือนมุลกานั้นคือเหตุที่พวกเขาจากบ้านและครอบครัวของเขาไป ไม่มีใครอื่น แต่เป็นพ่อมหาสมุทรแห่งความรู้ที่สามารถให้ความรู้นี้ เพียงพระเจ้าที่สามารถสอนราชาโยคะนี้ มนุษย์ไม่สามารถชำระมนุษย์ให้บริสุทธิ์ เพียงพ่อผู้เดียวคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มนุษย์กลับมาติดกับอยู่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาทำความเลื่อมใสศรัทธาตามชาติแล้วชาติเล่า พวกเขาไป อาบน้ำในน้ำ ไม่ใช่ว่าพวกเขาเพียงแค่อาบน้ำในแม่น้ำคงคาเท่านั้น ไม่ว่าที่ใดก็ตามที่พวกเขาเห็นทะเลสาบ พวกเขา ก็คิดว่านั่นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ที่นี้มีเกามูกด้วย น้ำพุไหลออกมาจากที่ไหน มีน้ำในบ่อด้วย แต่ไม่สามารถถูกเรียกว่าคงคา ของผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มนุษย์คิดว่านั่นคือสถานที่จาริกแสวงบุญด้วย ผู้คนมากมายไปอาบน้ำที่นั่นด้วยศรัทธาอย่างมาก เวลานี้ ลูกๆ ได้รับความรู้นี้แล้ว แม้ว่าเมื่อลูกบอกกับพวกเขา พวกเขาจะไม่เชื่อลูก พวกเขาไม่มีความหลงทะนงของร่างกาย อย่างมากและพูดว่า: “เราได้ศึกษาคัมภีร์ศาสนาอย่างมากมาย” พ่อพูดว่า: ลืมทุกสิ่งที่ลูกได้เรียนมาแล้ว มนุษย์จะสามารถ รู้สิ่งใดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ได้อย่างไร? เหตุนี้เองบาบาพูดว่า: เขียนประเด็นเหล่านั้นลงในแผ่นพับและไปรยลงมาจาก เครื่องบิน ทุกวันนั้นพวกเขาทั้งหมดถามว่า: “จะสามารถมีความสงบในโลกนี้ได้อย่างไร?” เมื่อใครบางคนให้คำแนะนำ เกี่ยวกับสิ่งนี้ เขาก็ได้รับรางวัล แต่เขาไม่สามารถก่อตั้งความสงบได้ ความสงบอยู่ที่ใด? พวกเขาเฝ้าแต่ให้รางวัลอย่างไม่ ถูกต้อง เวลานี้ลูกเข้าใจว่าจะมีความสงบในโลกหลังจากสงคราม สงครามนี้สามารถเกิดขึ้นได้ในเวลาใดก็ตามเพราะ การเตรียมการเช่นนั้นได้ทำขึ้นมาแล้ว ที่ล่าช้าเพราะรอจนกว่าลูกๆ จะถึงสภาพของการอยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก เป็นสิ่งที่ ต้องการความเพียรพยายาม พ่อพูดว่า: จดจำพ่อเพียงผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ และขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก กลับ มาบริสุทธิ์เช่นเดียวกับดอกบัวและไตร่ตรองความรู้ของตนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลกอย่างต่อเนื่อง ลูกสามารถ เขียนด้วยเช่นกันว่า: ตามแผนของละคร ความสงบในโลกนั้นจะสามารถถูกก่อตั้งขึ้นมาได้เช่นเดียวกับที่เคยเป็นในวงจร ที่แล้ว ลูกแม้กระทั่งสามารถอธิบายว่าในยุคทองเท่านั้นที่สามารถมีความสงบในโลก ที่นี้ ไม่มีความสงบอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตาม จะมีบางคนที่ไม่เชื่อสิ่งที่ลูกบอกพวกเขา เพราะว่าพวกเขาไม่ไปสวรรค์ พวกเขาไม่แม้กระทั่งทำตามสรีรมัท มี ผู้คนมากมายที่ผู้ที่ไม่สามารถคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ตามสรีรมัทได้ ลูกกำลังได้รับคำแนะนำจากพระเจ้าที่สูงส่งเหนือสิ่งใด เมื่อพฤติกรรมของใครบางคนไม่ดี ผู้อื่นจะบอกเขาว่า: “ขอให้พระเจ้าให้ปัญญาที่เยี่ยมยอดแก่ท่าน!” เวลานี้ลูกต้องทำ ตามคำแนะนำของพระเจ้า พ่อพูดว่า: ลูกได้ด้นรนในมหาสมุทรของยาพิชมาแล้วถึง 63 ชาติเกิด พ่อเท่านั้นที่พูดกับลูกๆ พ่อเท่านั้นที่เปลี่ยนแปลงลูกๆ ของท่าน ท่านจะสามารถเปลี่ยนแปลงทั้งโลกด้วยตัวท่านเองได้อย่างไร? ท่านพูดกับผู้คน ภายนอกว่า: เรียนทุกสิ่งจากลูกๆ พ่อไม่สามารถพูดกับผู้คนข้างนอก พ่อมีความรักที่ยิ่งใหญ่ต่อลูกๆ ของท่าน ท่านไม่ได้ มีความรักมากเช่นนั้นกับ ‘ลูกเลี้ยง’ พ่อทางร่างให้ทรัพย์สินสมบัติแก่ลูกๆ ที่มีค่าของเขา ไม่ใช่ลูกทุกคนของเขาเป็นเหมือนกัน พ่อพูดเช่นกันว่า: พ่อให้มรดกนี้แก่ผู้ที่เป็นของพ่อ ผู้ที่ไม่ได้เป็นของพ่อจะไม่สามารถยอยสิ่งนี้ พวกเขาจะไม่สามารถทำ ตามสรีรมัท พวกเขาคือผู้เลื่อมใสศรัทธา บาบาเห็นผู้คนมากมายเช่นนั้น เมื่อชั้นยาสซีที่มีชื่อเสียงมา เขาก็จะนำผู้ติดตามมา

มากมาย พวกเขาเรียไรเงิน แต่ละคนจะให้เงินตามความสามารถของเขา ที่นี้ พ่อไม่ได้บอกให้ลูกเรียไร ไม่เลย ที่นี้ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกหว่าน ลูกจะได้รับผลของสิ่งนั้นเป็นเวลา 21 ชาตเกิด เมื่อผู้คนทำทาน พวกเขาเชื่อว่าพวกเขากำลังทำสิ่งนั้นในนามของพระเจ้า พวกเขาอุทิศสิ่งนั้นให้พระเจ้าหรือไม่ก็ศรึกฤษณะ เหตุใดพวกเขาจึงอ้างถึงชื่อของศรึกฤษณะ? เพราะว่าพวกเขาคิดว่าศรึกฤษณะเป็นพระเจ้าของกิตะ พวกเขาไม่เคยพูดว่าพวกเขาอุทิศทุกสิ่งแก่ศรียาเด พวกเขาไม่ได้กล่าวว่าพวกเขากำลังอุทิศแก่พระเจ้าหรือแก่ศรึกฤษณะ พวกเขารู้ว่าเป็นพระเจ้าที่ให้ผลของสิ่งนั้น เมื่อเด็กเกิดในครอบครัวที่มั่งคั่ง ก็กล่าวได้ว่าเด็กคนนั้นจะต้องให้ทานมากมายในชาติเกิดที่แล้วของเขา และเหตุนี้เองเขาจึงได้ใช้ชาติเกิดที่นั้น เขาสามารถแม้กระทั่งกลายเป็นราชา อย่างไรก็ตามความสุขนั้นก็เพียงชั่วคราวเช่นเดียวกับหยดหนึ่งของมุลกา ชันยาสซิดลใจให้ราชาทำการสละละทิ้งด้วยการบอกกับพวกเขาว่าผู้หญิงนั้นเป็นเชษฐ อย่างไรก็ตามดรพดีก็ร้องเรียกเพื่อที่จะได้รับการปกป้องจากดูชชาน แม้กระทั่งเวลานี้ แม่ผู้ไร้เดียงสาที่ร้องเรียกเพื่อเกียรติของพวกเขาก็ได้รับการปกป้อง “บาบาเขตินั้นอย่างมาก!” พวกเขาแม้กระทั่งพร้อมที่จะฆ่าเพราะเห็นประโยชน์ของยาพิษ “บาบาปลดปล่อยฉันจากบ่วงพันธะนี้!” พ่อพูดว่า: บ่วงกรรมจะต้องจบสิ้นลงและแล้วจะไม่มีผู้ใดถูกเปลี่ยนผ่านเป็นเวลา 21 ชาตเกิด ไม่มีกิเลสที่นั้น นี่คือชาติเกิดสุดท้ายในดินแดนของความตาย นี่คือโลกที่เต็มไปด้วยบาป สิ่งที่สองที่พ่ออธิบายคือ: มนุษย์ได้กลายเป็นผู้ที่ไม่รู้คิดอย่างมากในเวลานี้ เมื่อบางคนตาย ผู้คนก็พูดว่านั่นเขาได้ไปสวรรค์แล้ว แต่สวรรค์อยู่ที่ใด? นี่คือนรก หากเขาได้กลายเป็นชาวสวรรค์ เขาต้องเคยเป็นชาวนรกออย่างแน่นอน อย่างไรก็ตาม เมื่อลูกบอกบางคนอย่างตรงๆ ว่าเขาคือผู้ที่อาศัยอยู่ในนรก เขากลับมาโกรธและไม่พอใจ เขียนถึงผู้คนเช่นนั้น: “ผู้นั้นผู้นี้ได้กลายเป็นชาวสวรรค์ ซึ่งต้องหมายความว่าเขาคือผู้ที่อาศัยอยู่ในนรก เวลานี้เราสามารถแสดงถึงวิธีการที่ท่านสามารถไปสวรรค์ได้อย่างแท้จริง โลกเก่าเวลานี้ต้องถูกทำลาย” ให้พิมพ์สิ่งนี้ในกระดาษว่าจะมีความสงบในโลกหลังจากสงครามอย่างที่เคยเป็นมาแล้วเมื่อ 5,000 ปี เคยเป็นศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเท่านั้นที่นั้น ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าปิศาจเช่นกัณท์ จาราชันดาส ฯลฯ เคยคงอยู่ที่นั้นด้วยเช่นกัน และราวันเคยอยู่ในยุคเงิน ใครจะดีหัวพวกเขากับผู้คนเช่นนั้น? เป็นความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างความรู้และความเลื่อมใสศรัทธา นั่นคือสิ่งที่ง่ายมากแต่ก็ยังเป็นสิ่งที่ยากที่จะนั่งอยู่ในสติปัญญาของบางคน! ดังนั้น ให้สร้างคติพจน์เช่นนั้นขึ้นมา ตามละครจะมีความสงบในโลกหลังจากสงครามนี้ ในทุกวงจรความสงบจะมาสู่โลกและแล้วในตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กก็จะเป็นความไม่สงบ เพียงในยุคทองเท่านั้นที่จะมีความสงบ ลูกสามารถแม้กระทั่งเขียนว่าเป็นเพียงเพราะความผิดที่ได้ทำขึ้นในกิตะที่บาร์ตเวลานี้ได้มาถึงสภาพนี้แล้วเท่านั้น ความผิดคือเขาได้ใส่ชื่อของศรึกฤษณะผู้ที่ใช้ 84 ชาตเกิดเต็ม เขาไม่ได้ใส่ชื่อของศรียาเด เขามีวันที้น้อยกว่า 84 ชาตเกิดเต็ม ศรึกฤษณะใช้ 84 ชาตเกิดเต็ม ชีพบาบาเขาเพื่อทำให้ลูกๆ กลายเป็นเช่นเพชร ดังนั้น ต้องมีภาษาของคำที่พ่อจะสามารถเข้ามาได้ ผู้นี้จะสามารถกลายเป็นทองได้อย่างไร? เหตุนี้เองบาบาจึงให้himิตแก่ท่านในทันที ท่านพูดว่า: ลูกต้องกลายเป็นนายของโลก เวลานี้จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอและกลับมาบริสุทธิ์ ดังนั้นท่านจึงเริ่มที่จะกลับมาบริสุทธิ์ในทันทีทันใด จนกระทั่งเขากลับมาบริสุทธิ์ ไม่เช่นนั้นเขาก็จะไม่สามารถเข้าถึงความรู้นี้ได้ ภาษาของคำจึงจำเป็นต้องใช้รองรับน้ำนมราชสีห์ นี่คือน้ำนมของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้นี้จำเป็นต้องมีภาษาของคำเพื่อเข้าถึงความรู้นี้ เพียงเมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์เท่านั้นที่ดาบจะสามารเกิดขึ้นได้ เมื่อบางคนทำสัญญาที่จะรักษาความบริสุทธิ์และแล้วก็ล้มเลิก การจาริกแสวงบุญของโยคะก็จบสิ้นลง แม้แต่ความรู้ก็จบสิ้นลง และแล้วผู้นั้นก็ไม่สามารถพูดกับใครได้ “พระเจ้าพูดว่า: ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด” ธนูที่เขายิงก็จะไม่ถูกเป้า บุคคลเช่นนั้นก็กลายเป็นเช่นไก่หนุ่มผู้ที่สามารถขึ้นความรู้ที่เท่านั้น (พวกเขาไม่สามารถปฏิบัติในสิ่งที่เขาเทศน์ได้) ไม่ควรมีกิเลสใดคงอยู่ เก็บรักษาซารตประจำวันของลูก เช่นที่พ่อคือนายผู้ทรงพลังอำนาจ ดังนั้นมายาก็คือผู้ทรงพลังอำนาจด้วยเช่นกัน อาณาจักรของราวันจะดำเนินไปถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ไม่มีใครนอกจากพ่อที่จะสามารถทำให้ลูกเอาชนะราวัน ตามละคร ต้องมีอาณาจักรของราวัน ละครนี้อยู่บนฐานของชัยชนะและความพ่ายแพ้ของบาร์ต เพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายสิ่งนี้แก่ลูกๆ สิ่งหลักสำหรับลูกคือการกลับมาบริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ ผู้คนได้ทำภาพของการบรรเทาพ่นดาวาสและมราวาสและได้แสดงภาพของการเล่นการพนันของพวกเขาด้วยเช่นกัน สิ่งเช่นนั้นจะสามารถคงอยู่ที่นั้นได้อย่างไร? จะสามารถเป็นการศึกษาราชโยคะได้หรือไม่? จะสามารถมีกิตาพาทชาราในสนามรบได้หรือไม่? ด้านหนึ่งนั้นเป็นชีพบาบาผู้ที่อยู่เหนือการเกิดและการตายและอีกด้านหนึ่งนั้นคือศรึกฤษณะผู้ที่ได้ใช้ 84 ชาตเกิดเต็ม พ่อมาและเข้าไปในเขาในชาติเกิดสุดท้ายของเขา นี่คือน้ำที่ชัดเจนอย่างมาก! ขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ชันยาสซิดลว่าคู่สามีภรรยาที่อาศัยอยู่ด้วยกันไม่สามารถคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ บอกชันยาสซิดลว่าเป็นเพราะพวกเขาไม่มีการบรรลุใดๆ ที่พวกเขาไม่สามารถอยู่ร่วมกัน อย่างไรก็ตาม ที่นี้เราได้รับอำนาจในการปกครองโลก พ่อพูดว่า: รักษาเกียรติของวงศ์ตระกูลเพื่อชื่อเสียงของพ่อ! ชีพบาบาพูดว่า: รักษาเกียรติของหนวดของผู้นี้ คงอยู่อย่างบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้และลูกจะกลายเป็นนายของสวรรค์ ลูกแต่ละคนจะต้องทำความเพียรพยายามเพื่อตนเอง ไม่มีผู้อื่นใดที่สามารถไปสวรรค์ อาณาจักรของลูกกำลังได้รับการก่อตั้ง

จะต้องมีผู้คนทุกประเภทที่นั่น แต่ไม่มีที่ปรึกษาที่นั่น ราชาที่นั่นไม่ต้องการคำปรึกษา ราชาที่ไม่บริสุทธิ์ต้องมีที่ปรึกษา ที่นี้มีรัฐมนตรีมากมาย พวกเขาเฝ้าแต่รบราฆ่าฟันและกัน พ่อปลดปล่อยลูกจากความซับซ้อนทั้งหมด และแล้วก็จะไม่มีสงครามเป็นเวลาถึง 3000 ปี ไม่มีลูกหลงเหลืออยู่ ไม่มีศาลใดๆ ฯลฯ ที่นั่นจะมีความสุขและเพียงความสุขเท่านั้น ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อสิ่งนั้น ความตายนั้นเพียงอยู่เบื้องหน้าลูก กลับมาเอาชนะการกระทำที่เป็นบาปด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ลูกคือผู้นำศาสน์ผู้ที่ต้องให้ศาสน์ของพ่อของ “มานมานะบาฟ” แก่ทุกคน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะเข้าถึงความรู้นี้ กลับมาบริสุทธิ์ และทำความสะอาดสถานะของสติปัญญาของลูก อย่าได้กลายเป็นไก่หนุ่ม ญาณีผู้ที่เพียงแค่นำความรู้ที่เท่านั้น (ผู้ที่ไม่สามารถปฏิบัติในสิ่งที่เขาเทศน์)

2. อุทิศทุกสิ่งที่ลูกมีให้กับพ่อโดยตรง ทำตามศรัทธาและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงศักดิ์เป็นเวลา 21 ชาติเกิด

พร: ขอให้ลูกกลับมามั่งคั่งที่สุดและรู้จักโดยการใช้ทุกพลังและเพิ่มพลังเหล่านั้น ลูกๆ ที่รู้จักจะรู้วิธีในการใช้ทุกพลัง มากเท่าที่ลูกใช้พลัง พลังนั้นก็เพิ่มมากขึ้น ดังนั้นทางประมาณทางจิตเช่นนั้นที่ทุกดวงวิญญาณจะได้รับบางสิ่งจากลูกและร้องเพลงสรรเสริญลูก ลูกต้องให้บางสิ่งกับพวกเขา อย่างแน่นอน ไม่ว่าลูกจะให้การหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิตแก่พวกเขา ทางประมาณทางจิต สะสมพลังทางจิตทั้งหมดและใช้พลังเหล่านั้น จงปลดปล่อยดวงวิญญาณทั้งหมดจากการเป็นขอทาน จากความทุกข์ และความไม่สงบ

คติพจน์: ทำให้ความคิดที่บริสุทธิ์ไปเป็นสมบัติอันล้ำค่าในชีวิตของลูกและลูกจะกลับมาเต็มไปด้วยสมบัติทั้งหมด

*** โอม ขานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: เพื่อที่จะเป็นโยคีที่ง่ายตาย จงมีประสบการณ์ในความรักของพระเจ้า

จงมีประสบการณ์ในความรักของพระเจ้า และด้วยประสบการณ์นี้ ลูกจะกลายเป็นโยคีที่ง่ายตายและโอบรับอย่างต่อเนื่อง ความรักของพระเจ้าคือวิธีการที่จะรักษาการโอบรับ ผู้ที่โอบรับจะไม่ถูกโลกดึงดูด ไม่ว่ารูปของมายาจะนำดึงดูดเพียงใด แรงดึงดูดนั้นก็ไม่สามารถไปถึงผู้ที่อยู่ในสภาพโอบรับได้

คำพูดอันล้ำค่าของมาเตซวารีจี้

เวลานือยาแข่งขันในการทำบาป

ก่อนอื่น ลูกต้องเก็บเป้าหมายไว้ว่า ไม่ว่าอย่างไรลูกต้องควบคุมความชั่วร้ายให้ได้ เพราะนั่นเท่านั้นที่ลูกจะสามารถอยู่ในความสุขและสงบของพระเจ้า ความพยายามหลักของเราคือการทำให้ตนเองสงบและให้ความสงบกับผู้อื่น และเราจำเป็นต้องมีพลังแห่งความอดทนสำหรับสิ่งนี้อย่างแน่นอน ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับตัวเรา อย่าให้ใครพูดอะไรแล้วลูกกลับมาไม่มีความสุข ไม่เลย คุณธรรมแรกของความรู้ที่ควรซึมซับคือความอดทน มองดูสิ บนเส้นทางของความไม่รู้ มีคำกล่าวไว้ว่า "ไม่ว่าใครจะถูกลูกมากแค่ไหน เพียงแต่คิดว่า: ฉันไม่ได้เจ็บปวดจากสิ่งนั้น" คนที่ถูกลูกก็กลายเป็นผู้ที่ไม่มีความสุข แต่บัญญัติกรรมของเขาคือของเขาเอง อย่างไรก็ตาม หากฉันกลับมาไม่มีความสุขและพูดบางสิ่ง และแล้วนั้นก็ถือว่าเป็นการทำบาปของฉัน ดังนั้น ฉันจึงไม่ควรแข่งขันใดๆในการทำบาป เราต้องเผาบาปของเราทิ้งไป ไม่ใช่สร้างบาปเพิ่มขึ้น เราเคยทำบาปเหล่านั้นมาชาติแล้วชาติแล้ว และได้แบกรับความทุกข์ เวลานี้เราได้รับความรู้ขึ้นมาเพื่อที่จะเอาชนะกิเลสทั้งห้า กิเลสเหล่านั้นแผ่ขยายออกไปอย่างมาก และมาในรูปที่ละเอียดอ่อนมาก บางครั้งมีความริษยา และดังนั้นลูกจึงคิดว่า "คนนี้ทำอย่างนี้ แล้วทำไมฉันจึงไม่ควรทำอย่างเดียวกัน" นี่เป็นความผิดพลาดที่ใหญ่หลวง ลูกต้องทำให้ตัวเองเป็นอิสระจากความผิดพลาด หากบางคนพูดบางสิ่ง และแล้วให้พิจารณาว่านั่นเป็นการทดสอบว่าลูกมีพลังของความอดทนมากน้อย

เพียงใด หากลูกพูดว่า "ฉันอดทนมานานแล้ว" แต่แล้วกลับใช้กำลังแค่ครั้งเดียว ลูกก็ล้มเหลวในที่สุด ใครก็ตามพูดบางสิ่ง เขาย่อมทำให้ปัญหาของตนเองเสียหาย แต่ฉันต้องทำให้ปัญหาของฉันดี ไม่ใช่ทำให้เสียหาย ดังนั้น ขอให้ฉันทำความพยายามอย่างเต็มที่ และสร้างรางวัลที่ดีให้กับตนเองเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า ผู้ที่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของกิเลสเหล่านี้ ย่อมมีวิญญาณปีศาจร้ายอยู่ในตัวเขา และภาษาที่ออกมาจากวิญญาณปีศาจร้ายก็เป็นเช่นเดียวกันนั้น อย่างไรก็ตาม ภาษาที่ออกมาจากดวงวิญญาณที่สูงศักดิ์คือความสูงศักดิ์ ดังนั้น ฉันต้องทำให้ตนเองสูงศักดิ์ ไม่ใช่เป็นปีศาจ อัจชะ